

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

§. III. Objectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)

N. Quare omnis ea opinio, cujus veritas hinc inde controvertitur, unis negantibus, alijs affirmantibus esse veram, ejus tamen probabilitas non controvertitur, aut à negantibus illam esse veram, adhuc asseritur esse probabilis, ut plerumque facit S. Bonav. in 4. dist. 17. art. 2. qu. 3. & dist. 21. art. 2. qu. 1. & dist. 21. art. 2. qu. 3. & alibi apud Mastr. in 2. d. 5. n. 62. immo P. D. Thyrsus tom. 1. Select. d. 4. n. 18. opinionem oppositam proprie vocat probabilissimam, aut à nullo eximia doctrinae, & probitatis viro notatur ut improbabilis; aut est communis inter classici DD. censenda est certo probabilis. De signis, quibus certa probabilitas à dubia discernitur, latè tractat P. Terillus qu. 5. & 6. de Consc. omnino videndus, & brevius P. de la Fuente à n. 66. qui hoc ipsum discutit de novis opinionibus.

N. Tertia conclusio: Solam opinionem saltem certo moraliter probabilem sequi licet. Patet, quia nec licet sequi dubiè probabilem, nec probabiliter probabilem: ergo ut aliquam opinionem licitè sequar, debet saltem esse certo moraliter probabilis.

§. III.

Objectiones.

SUMMARIUM.

Quia difficulter distingui potest inter certo probabilem, & probabiliter probabilem, n. 82.
Potest. Quid dubia probabilitas, & quid probabilis probabilitas? n. 83.
An idem sit opinio probabiliter probabilis, ac tenuiter probabilis? n. 84.
Cur non liceat probabiliter probabilis? n. 85.
Probabiliter probabile non importat absolutam probabilitatem, quin etiam non probabilitatem, ibid. & n. 86. 87. 88.
Omnis opinio probabiliter probabilis est probabiliter non probabilis, ibid. à n. 85. ad 88.
Petens consilium format judicium certum de probabilitate consilij, n. 89.
Si ex certo probabili opinione resultet alia incerto probabilis, hac non licet, n. 90. & 91.
An opinio probabiliter probabilis generet dubium circa operationem? Mens P. Carden. à n. 92. ad 99.
Non satis ut dubium quocumque assensu deponatur, sed necesse, ut assensu prudenti, n. 100. & 101.
Cum probabilitate probabilitatis opinionis stat probabilitas non probabilitatis opinionis, & ideo non licet, n. 102.
Quid dubitare, quid probabiliter opinari? n. 103.

Quid dubitare, quid formidare? n. 104.
Non potest formari dictamen reflexum de licito nisi probabiliter probabilis, n. 105.
Cur judicium incertum de veritate sit prudens, non ita incertum de probabilitate? n. 106.
P. Elizald. ait repugnare, ut probabilia probabiliter cognoscantur, n. 107.

Objicies ex P. Carden. tom. 4. dist. 4. n. 14. N. difficulter distingui posse opinionem 82. certo probabilem à probabiliter probabilis, P. Card. & ideo se numquam eà distinctione usum; sed se tantum distinxisse opinionem in verè probabilem, seu quam ferè omnes judicant probabilem; & in dubiè probabilem, seu de cujus probabilitate inter sapientes dubitatur.

Sed contra primò; quia dedi certa signa, N. quibus certo probabilis à probabiliter probabili distingui possit. Contra 2. quia sicut P. Card. P. Carden. distinguere potest inter verè, & dubiè probabilem, ita ego inter certo probabilem, & probabiliter probabilem. Contra 3. quia facit quæstionem de nomine, & quam vocat verè probabilem, ego voco certo probabilem: quam vocat dubiè probabilem, esto vocari possit incerto probabilis, non tamen probabiliter probabilis; incertum enim tam convenit dubio, quam probabilitati; cum hoc tamen discrimine, quod dubia probabilitas strictè sumpta, est quando omittitur omnis assensus; opinativa autem, seu probabilis probabilitas, est quando datur assensus ex unâ parte, ita tamen, ut pro non probabilitate detur æquale, aut ferè æquale fundamentum.

Objicies 2. Non est idem opinio tenuiter probabilis, ac probabiliter probabilis; tum 84. quia tenuis probabilitas implicat contradictionem terminorum inter se; tum quia probabilis probabilitas importat utrorumque terminorum veram, & absolutam probabilitatem; tenuis autem probabilitas eam negat; & sicut non est idem homo tenuiter prudens, ac absolute prudens; ita non est idem tenuis probabilitas, ac probabilis, seu absoluta probabilitas; sed idem esset tenuis probabilitas, ac probabilis probabilitas, si non licet sequi probabiliter probabilem; ideo enim hanc sequi non licet; quia si opinio A est probabiliter probabilis, est etiam probabiliter non probabilis, adeoque ejus probabilitas est tenuis.

Sed contra, quidquid sit, an opinio probabiliter probabilis idem sit, ac tenuiter probabilis; hoc mihi certum est, quod non licet sequi probabiliter probabilem, ob dictam rationem, quod si opinio est probabiliter

liter probabilis, est etiam probabiliter non probabilis. Quomodo autem prudenter sequar aliquam opinionem, quæ est æquè probabilis, ac non probabilis; immò sepe est magis non probabilis, quàm probabilis, seu maius habet fundamentum pro sui improbabilitate, quàm pro sui probabilitate? Quapropter licet verum sit, quòd tò *probabile* importet absolutam probabilitatem; neutiquam tamen verum est, quòd tò *probabiliter* *probabile* in utroque importet absolutam probabilitatem; & hoc est æquivocum Patris Carden. quia tò *probabiliter* reflectit non tantum supra probabilitatem, sed etiam supra non probabilitatem ejusdem opinionis, ita ut si probabilitas opinionis est probabilis, sit etiam probabilis non probabilitas; quomodo autem eligi potest opinio, cujus tam probabilitas, quàm non probabilitas, est probabilis, immò sæpe est probabilior non probabilitas, quàm probabilitas?

N. 86. P. Card. Objicies 3. ex eodem n. 18. 19. & 20. quia sicut quoties una opinio est probabilis, plerumque ejus opposita est etiam probabilis, ita quoties una opinio est probabiliter probabilis, etiam contradictoria erit probabiliter probabilis; quid autem tunc faciendum erit? an eligere tunc tutiorem? hoc autem erit onus intolerabile, & summè difficile discernere inter certò, & inter probabiliter probabiles; præsertim cum DD. non dicant, an hæc, vel illa opinio sit certò, an sit tantum probabiliter probabilis. An minùs tutam? tunc autem, cum ea opinio minùs tuta sit tantum tenuiter probabilis, incidemus in 3. damn. ab Innoc.

N. 87. P. Card. Sed contra; quia iterum P. Carden. æquivocatur, & ejus paritas est evidenter contra illum: ut enim quoties una opinio est probabilis, ejus opposita est etiam probabilis; ita quoties probabilitas est probabilis, toties non probabilitas erit etiam probabilis. Immo quoties una opinio est probabiliter probabilis, ejus contradictoria erit etiam probabiliter non probabilis; non autem, ut P. Card. æquivocatur, ejus contradictoria erit probabiliter probabilis; nam contradictoria opinionis probabiliter probabilis non est alia probabiliter probabilis, sed est eadem ipsa opinio probabiliter non probabilis.

N. 88. Explico, & sumo duplicem opinionem probabilem: ecce tunc probabilitas cadit supra veritatem unius, & altera probabilitas cadit supra veritatem alterius contradictorii; adeoque si hæc opinio, *Pictura die festo licet*, est probabilis, erit etiam probabilis contradictoria, *Pictura die festo non licet*. Summo modo opinionem probabiliter probabi-

lem: ecce tunc probabilitas reflexa non cadit supra veritatem opinionis, sed supra probabilitatem directam opinionis; contradictorium autem probabilitatis directæ est non probabilitas directæ ejusdem opinionis: ergo una probabilitas reflexa cadit supra probabilitatem directam, alia supra non probabilitatem directam ejusdem opinionis: ergo si aliqua opinio est tantum probabiliter probabilis, eo ipso eadem opinio est probabiliter non probabilis. Confirmo: Quoties veritas unius opinionis est tantum probabilis, eo ipso plerumque ejus falsitas est etiam probabilis: ergo quoties probabilitas alicujus opinionis est tantum probabilis, eo ipso non probabilitas ejusdem opinionis est etiam probabilis.

Objicies 4. num. 24. Petens consilium à N. Theologo format tantum judicium probabile, non autem certum de probabilitate opinionis, nam nititur auctoritati Theologi; ergo ea opinio est ei tantum probabilis, & tamen eam licet sequitur. Nego antecedens; dico enim, quòd format judicium certum moraliter de probabilitate opinionis, etsi illud judicium nitatur auctoritati Theologi; tum quia præsumit, quòd non sit daturus consilium, nisi juxta opinionem inter TT. certò probabilem; tum quia sæpe in pluribus infima certitudo moralis conditur ex unius tantum testimonio, suppositis aliis circumstantiis probatis, & sapientiæ, & ex ignorantia fundamenti in oppositum: ita judicium certum, quòd homo sit baptizatus, & ordinatus, unice nititur testimonio Parochi, & Episcopi, & eorum probatis; nemo enim præsumendus est malus, nisi positivè probetur; & judicium certum, quòd Petrus sit filius Pauli, nititur testimonio matris, ejusque castitati præsumpta, quia non probatur adultera. Vide quæ dixi n. 77. ad 79.

Objicies 5. n. 25. Plures opiniones probabiliter tantum inferuntur ex opinionibus certò probabilibus: sed illæ non sunt certò probabiles, & tamen licet in praxi, ut experientia docet; nam sicut ex præmissis evidentibus, cum bonitas consequentia est tantum probabilis, non resultat conclusio evidens, sed solum probabilis; ita ex opinione certò probabili cum bonitate consequentia tantum probabili, resultare non potest conclusio certò probabilis, sed tantum probabiliter probabilis.

Sed contra; quia si aliquando ex opinionibus certò probabilibus non resultant opinionibus certò probabiles, eo ipso hæc licet non erunt in praxi, & in culpa critica præ-

premissa, cujus probabilitas non erit certa, nec ejus probabilis connexio certa erit. At, regulariter loquendo, ex utraque præmissa certo moraliter probabiliter resultat conclusio certo moraliter probabilis. Addo, quod certitudo moralis de opinionis probabilitate non sumitur à bonitate illationis, sed ex eo, quod ea opinio judicetur ab Authoribus, etiam ejus veritatem negantibus, certo probabilis, & quod nullus ejus probabilitatem in dubium vocet, sed tantum ejus veritatem.

N. 92. Obijcies 6. n. 27. quia falsum est, quod opinio probabiliter probabilis generet dubium practicum circa operationem: 1. quia habet rationem prudentem, ob quam dubium deponatur; ut enim ægrotus dubitans, an teneatur ad Sacrum, audito Medici consilio, quod est sibi tantum probabile, deponit

Card. dubium practicum de auditione Sacri; ita practice dubitans de opinionis probabilitate, & inveniens rationem verè probabilem pro securitate opinionis habet principium, quo deponat dubium, & format judicium probabile de opinionis probabilitate: 2. quia dici non potest dubium practicum non posse

N. 93. prudenter deponi nisi per rationem certò, non autem per probabiliter tantum probabilem; hoc enim esset conscientiam scrupulis illaqueare, quatenus non tantum volumus eligendas non esse opiniones nisi certò probabiles, sed etiam, quod in rationibus probabilibus, quibus homines in dubijs occurrentibus suas actiones gubernant, non satis sit ratio probabiliter probabilis, sed necessaria sit certo probabilis: hoc enim modo ægrotus inquirere tenebitur, quanta sit peritia Medici, ut sciat, an ratio probabilis Medici consilio nixa sit probabiliter, an certo probabilis: 3. quia si opinio probabiliter

N. 94. probabilis trahit secum dubium, etiam certò probabilis hoc trahet; nam vel omnis probabilitas affert secum dubium, vel sola probabilitas reflexa? si omnis; ergo etiam certò probabilis: si sola reflexa, contra est; quia id esset, quia tò certo affert dubitationem in certo probabili; sed hoc est falsum, nam tò certo potest etiam cadere supra dubium; certò enim dubito, an crines Adami fuerint rubri: ergo si tò probabile, aut probabiliter, affert secum dubitationem, certò probabilis affert certò dubitationem: sicut quia opinio probabilis est ex se semper incerta, ideo certo probabilis affert etiam in suo conceptu, esse certum, quod sit incerta: 4. quia, juxta nos, dubium non componitur cum assensu probabili, nam dubitare est suspendere omnem assensum: ergo implicat, ut intel-

lectus assentiat probabiliter, & dubitet: ergo habens judicium probabile reflexum de opinionis probabilitate non dubitat de ejus probabilitate: 5. quia aliud est formidare, aliud dubitare: ergo etsi habens judicium probabile reflexum de probabilitate opinionis formidet, non tamen dubitat de probabilitate opinionis: 6. ait cap. 6. n. 41. quia habens judicium probabile de probabilitate opinionis, tantum abest, ut habeat dubium practicum de illà, quin habet judicium reflexum certum, nam habet judicium prudens de probabilitate, quo deponit dubium de eà; ergo non dubitat practice de probabilitate, quia habet tertium aliud reflexum, & certum, quod rectè operetur, qui ex judicio probabili, & prudenti operatur.

N. 98. Respondeo negando anteced. etsi enim assensus probabilis de probabilitate opinionis non sit dubium de eadem probabilitate, cum dubium sit suspensio omnis assensus attamen dat locum prudenti formidini de operatione posità sub judicio probabili de probabilitate opinionis; nam opinio purè probabilis de probabilitate est simul, siue æquè, siue magis, siue minùs probabilis de non probabilitate; ergo est insufficiens ad deponendum dubium, aut formidinem de prudenti operatione; immò essentialiter imbibit dubium opinativum, & prudentem formidinem de non prudenti operatione; quatenus si ejus opinionis probabilitas est probabilis, etiam non probabilitas, seu imprudentia in eam sequendo est simul probabilis.

N. 99. Ad 1. probationem nego antecedens; nulla enim ratio, nisi sit certò probabilis, est prudens; immò de rationem probabilem esse prudentem; attamen cum in nostro casu non tantum ad sit ratio prudens pro probabilitate, sed etiam ad sit ratio prudens pro nò probabilitate, eo ipso fit, ut ea ratio non sit satis ad prudenter operandum. Ad paritatem ægroti dico, quod consilium Medici sit illi moraliter certum; immò, nisi tale sit, non poterit ei niti, præsertim cum lex de sacro sit certa. Dixi enim, quod certitudo moralis in pluribus materijs constat ex magnà probabilitate unius partis, & nullà probabilitate oppositæ.

N. 100. Ad 2. dico, quod licet dubium practicum per omnem etiam imprudentem assensum deponatur; (ut enim dixi, dubium strietè importat suspensionem omnis assensus, ergo per quemlibet etsi imprudentem deponitur) attamen, ut prudenter operer, non est satis, ut dubium practicum deponatur quolibet assensu,

assensu, sed deponendum est per prudentem assensum; ergo non nisi per rationem certò probabilem de probabilitate; alias operari liceret cum hoc utroque iudicio simul existente, Est probabile, quòd sit probabilis opinio, *Licet pingere*; est probabile, quòd non sit probabilis eadem opinio, *Licet pingere*: ergo licet pingere; quod nemo dicet; immò liceret operari sub iudicio de maiori non probabilitate opinionis. Ad instantiam dico,

P. Card. quòd si P. Carden. vult, ut omne ultimum conscientiae dictamen sit certum, nec timet conscientias scrupulis illaqueandas, quamvis vix dici possit qualiter idiotæ iudicium illud certum reflexum formare possint, quomodo timet illaqueandas scrupulis conscientias per hoc, quòd dicamus opinionem, ejusque rationem debere esse certò probabilem, saltem tali certitudine, quæ non oriatur ex evidentiâ, sed ex magnâ soliditate opinionis, & rationis, & ex nullâ soliditate rationis stantis pro non probabilitate?

N. Totum æquivocum P. Carden. est, quòd 101. rectè dicat dubium deponi per quemlibet assensum, & ex eo, quòd idem non sit opinio dubiè probabilis, ac probabiliter probabilis, infert, quòd quia cum habeo iudicium probabile de probabilitate opinionis, non habeam dubium, consequenter licitum erit

P. de la Fuente. operari; hoc autem est falsum, ut bene P. de la Fuente n. 43. ut enim operer, non satis est, ut non habeam dubium practicum, sed debeo illud deposuisse per iudicium prudens; alias qui deponeret illud per iudicium imprudens, licitè operaretur: sed iudicium probabile de probabilitate opinionis, cum stet simul cum iudicio probabili de non probabilitate opinionis, non est prudens circa honestatem operationis: ergo.

N. Ad 3. nego antecedens; nam per certitudinem probabilitatis opinionis excluditur 102. omnis non probabilitas ejusdem opinionis; econtra per probabilitatem probabilitatis opinionis non excluditur, immò stat probabilitas non probabilitatis opinionis: ut enim cum probabilitate veritatis stat maior, aut minor, aut æqualis probabilitas falsitatis; ita cum probabilitate probabilitatis stare potest æqualis, aut maior, aut minor probabilitas non probabilitatis. Si autem semel admittatur ut licitum, sequi opinionem probabiliter probabilem, evidenter infertur, quòd licet sequi opinionem ita probabiliter probabilem, ut longè probabilius sit non esse probabilem: quo modo quia licet sequi omnem certò probabilem de veritate, licet sequi omnem certò probabiliorem de falsitate. Itaque omnis opinio quatenus probabilis affert

secum incertitudinem de veritate; quatenus probabiliter probabilis affert secum incertitudinem tum de probabilitate, tum de veritate quatenus certò probabilis affert secum certitudinem de probabilitate, & incertitudinem de veritate. Ut operer, necessaria saltem est certitudo de probabilitate constata ex magnâ probabilitate opinionis, & ex nullâ probabilitate pro non probabilitate ejusdem opinionis.

Ad 4. fateor aliud esse dubitare, aliud probabiliter opinari; & ideo aliud esse opinio- nem dubiè probabilem, aliud probabiliter probabilem; ex hoc tamen non infertur, quòd quia opinio probabiliter probabilis differt a dubiè probabili, quòd, est illicitum sit sequi dubiè probabilem, ideo sequi licebit probabiliter probabilem; non, inquam, infertur, quia neutrum sequi licet: non dubiè probabilem, quia si dubium stricte sumatur, tunc suspenditur omnis assensus de probabilitate opinionis: non probabiliter probabilem, quia licet tunc deatur assensus opinativus probabilis de probabilitate, attamen est componibilis cum assensu opinativo probabili de non probabilitate ejusdem opinionis; quo modo assensus certus de probabilitate veritatis est componibilis cum assensu certo de probabilitate falsitatis opinionis: sed assensus opinativus probabilis de probabilitate opinionis, componibilis cum assensu opinativo probabili, aut probabiliori de non probabilitate, non est satis ad prudenter operandum; qualiter enim operetur prudenter, qui simul probabiliter opinatur, quòd non operetur prudenter? Ergo non licet sequi probabiliter probabilem.

Ad 5. fateor, quòd aliud sit formidare, N. aliud dubitare; fateor etiam, quòd opinans 104. probabiliter opinionem esse probabilem non dubitet de probabilitate opinionis, nam dubium stricte dicit suspensionem omnis assensus; adhuc tamen non licet sequi probabiliter probabilem, quia assensus opinativus de probabilitate stare potest cum assensu opinativo de non probabilitate opinionis; adeoque assensus opinativus de probabilitate formidat prudenter de non probabilitate opinionis: Vel enim assensus probabilis de probabilitate opinionis est prudens; & sic etiam assensus probabilis de non probabilitate ejusdem opinionis erit prudens; quomodo autem licet prudenter operer sub iudicio prudenti de non probabilitate opinionis, quòd coexistit cum iudicio prudenti de ejus probabilitate? nec enim ea duo iudicia sunt contradictoria, cum utrumque sit affirmativum, unum de probabilitate, aliud de non pro-

probabilitate ejusdem opinionis: vel assensus probabilis de probabilitate opinionis est imprudens? quomodo autem licet operer sub iudicio imprudenti?

N. Ad 6. quidquid sit, an iudicium probabile
105. de probabilitate generet dubium practicum de eadem; hoc enim in rigore negavi; nam dubium de probabilitate, strictè loquendo, est suspensio omnis assensus de eadem: adhuc dico iudicium probabile de probabilitate opinionis non esse iatis, quia cum eo fiat iudiciū probabile de non probabilitate. Quod autem dicit, quod formari possit iudicium certum reflexum de licito usu opinionis probabiliter probabilis; hoc nego. Prius enim directè probandum est, quod liceat sequi opinionem probabiliter probabilem; eo modo, quo prius directè probatur, quod liceat sequi certò probabilem; & deinde ex argumentis hoc probantibus formatur iudicium certum reflexum de licito usu certò probabilis, quò Probabilistæ Reflexivæ dirigi dicunt operationem. Assumere autem, quod formari possit iudicium certum reflexum de licito usu probabiliter probabilis, quò dirigi dicatur operatio, est assumere ut certum, quod a me negatur non tantum esse verum, sed esse probabile; nego enim esse verum, immò nego esse probabile, quod liceat sequi probabiliter probabilem.

N. Dices: Iudicium certò probabile est incertum de veritate, nec tamen est imprudens de veritate; alias non liceret sequi opinionem certò probabilem de veritate: ergo nec iudicium incertum de probabilitate erit imprudens de probabilitate. Nego consequentiam; ideo enim iudicium incertum de veritate non est imprudens de eadem, quia supponit iudicium certum de probabilitate veritatis: at iudicium incertum de probabilitate nullum supponit iudicium certum de probabilitate, immò stat cum iudicio de non probabilitate opinionis; si enim opinio est probabiliter probabilis, est etiam probabiliter non probabilis; ergo si quia est probabiliter probabilis, licet eam sequi, ut vult P. Card. Carden. quia etiam est probabiliter non probabilis, non licebit, ut ego volo. Quòd si neget probabiliter probabilem esse simul probabiliter non probabilem, eo ipso non erit probabiliter, sed certò moraliter probabilis. Dixi enim, quòd in præfenti magna probabilitas pro uno contradictorio, & nulla pro alio est certitudo moralis: ergo si opinionis probabilitas ita est probabilis, ut non probabilitas non sit probabilis, eo ipso probabilitas est moraliter certa.

N. Non immoror in refutando P. Eliz. qui in
107. Tom. III.

Append. de Naturâ opin. quest. 4. pag. 254. ait, repugnare ut probabilia probabiliter tantum cognoscantur. At hoc est certò falsum; tum quia scibilia probabiliter tantum cognosci possunt; ergo & probabilia: tum quia sepe adest ratio, una pro probabilitate, alia pro non probabilitate ejusdem opinionis. Lege P. Teril. qu. 32. de Reg. mor.

§. IV.

An aliquando satis sit opinio tenuiter, aut probabiliter probabilis?

SUMMARIUM.

Doctores tuentes licere in casu gravissima necessitatis sequi opinionem alias non probabilem, aut tenuiter probabilem, n. 108.

Notandum eo ipso opinionem perdere tenuem, & sortiri gravem probabilitatem ratione necessitatis, n. 109. 110. 111.

An tenuis probabilitas idem sit, ac dubia? num. 110.

Retentâ tenui nunquam licet, mutatâ in gravem licet, ib.

Plura illicita sunt ex novâ circumstantiâ licita, ibid.

Si timeatur Eucharistiam ab Hereticis concultandam, licet viro, & femine eam tangere, & non jejunis sumere. DD. ib.

Non opponitur decreto, nam damnata non loquitur de tenui probabilitate, stante summâ necessitate, & loquitur generatim, n. 112.

Quoties necessitas dat tale pondus rationi, ut tenuis fiat certò probabilis, licet, ib.

EX dictis infer, quòd non ideo in casu N. urgentissime necessitatis illicitum erit 108. sequi opinionem tenuis probabilitatis; licet enim, si nulla alia adfit, & adfit gravissima necessitas, ut optime P. Sanch. lib. 1. Sum. P. Sanch. cap. 9. & lib. 2. de Matrim. d. 36. n. 8. ubi ait, quòd id quod non iudicatur alias probabile, redditur probabile per urgentem necessitatem, & periculum impendens. Idem tradit M. Hozes in 27. damn. ab Alex. VII. num. 18. M. Hoz. Torrec. ibid. Filgu. in Lucernâ ad 3. damnatam, C. de Lugo de Sacram. d. 8. n. 140. M. C. de Sotus de Secreto, membro 3. M. Mart. de Prado in tract. 7. de Partibus Sac. Poenit. qu. 3. M. Sot. dub. 2. n. 15. pag. mibi 675. ubi postquam retulit sententiam tam negantem posse absolvi, qui nullum peccatum explicitè dicit, et si aliqua signa doloris det; quam affirmantem absolvi debere, ait hanc in praxi sequendam, & ut possimus in tantâ necessitate, sufficit, quævis probabilitas speculariva. Idem M. Id. asserit M. Ildeph. Baptista de Consc. d. 28. Bapt. dub.